Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26114
Copyright: Admont, Benediktinerstift

108

parat/ separat se causa. Tu inimicus es medico. ego morbo/ tu diligentię meę ego pestilentię tuę. Retribuebant inquit mihi mala pro bonis/ ego autem orabam. Quid orabat. nisi pater ignosce illis. quia nesciunt quid faciunt/ Cum uobis in quit detraxerunt. et dixerunt omne malum aduersum uos propter iusticiam/ gaudete et exultate. quoniam merces multa uia est in cęlis. Vos tamen corrigite pusillanimitatem uiam. agnoscite caritatem uiam/ reddite dilectioni dilectionem. nolumus maiorem cum uia petitione mercedem. Hęc debitoribus meis quibus dimitto ut dimittatur mihi nec pauca sufficiunt. De incepsa allogandi si paululum etiam illi quibus debitor sum/ nisi sicut ait apostolus. grecis et barbaris. sapientibus et insipientibus debitor sum/ nam talis debitor etiam ego pro mea uirtute exiguitate. dispensationisque parciuncula nisi quibus dabitur sum omnibus sum.

Verum nec de his debitis loqui quę mihi dimitti. nisi ame exigi cupio.

Neque enim sic tumore uanę mentis extollor. ut audeam dicere ex quo hui muneris sarcinam porto/ nullum hominum ame ppetam lesum.

Hoc cum libet hoi tam multis et ~~malis~~ molestis actibus occupato atque distento. ne dicam impossibile. certe difficile est/ quanto magis mihi quanoui infirmitatem meam quam cum eis. et pro meis uirisoracionibus diebus ac noctibus offero sanandam domino deo meo/ Duisam quam curam estibus ac difficultatibus conturbat. si quem forte nisi ut poscebat audiui. si quem tristi quam oportebat emisi. si quem corde contribulatum. et opis indigum responsione incongrua conturbaui. Si quem pauperem mihi in aliud intento inportunius insistentem ut pter musi ut distuli. ut etiam nutu aspero contristaui. si cui de me falso aliquid tanquam